Quelle: https://manuscripta.at/?ID=388
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

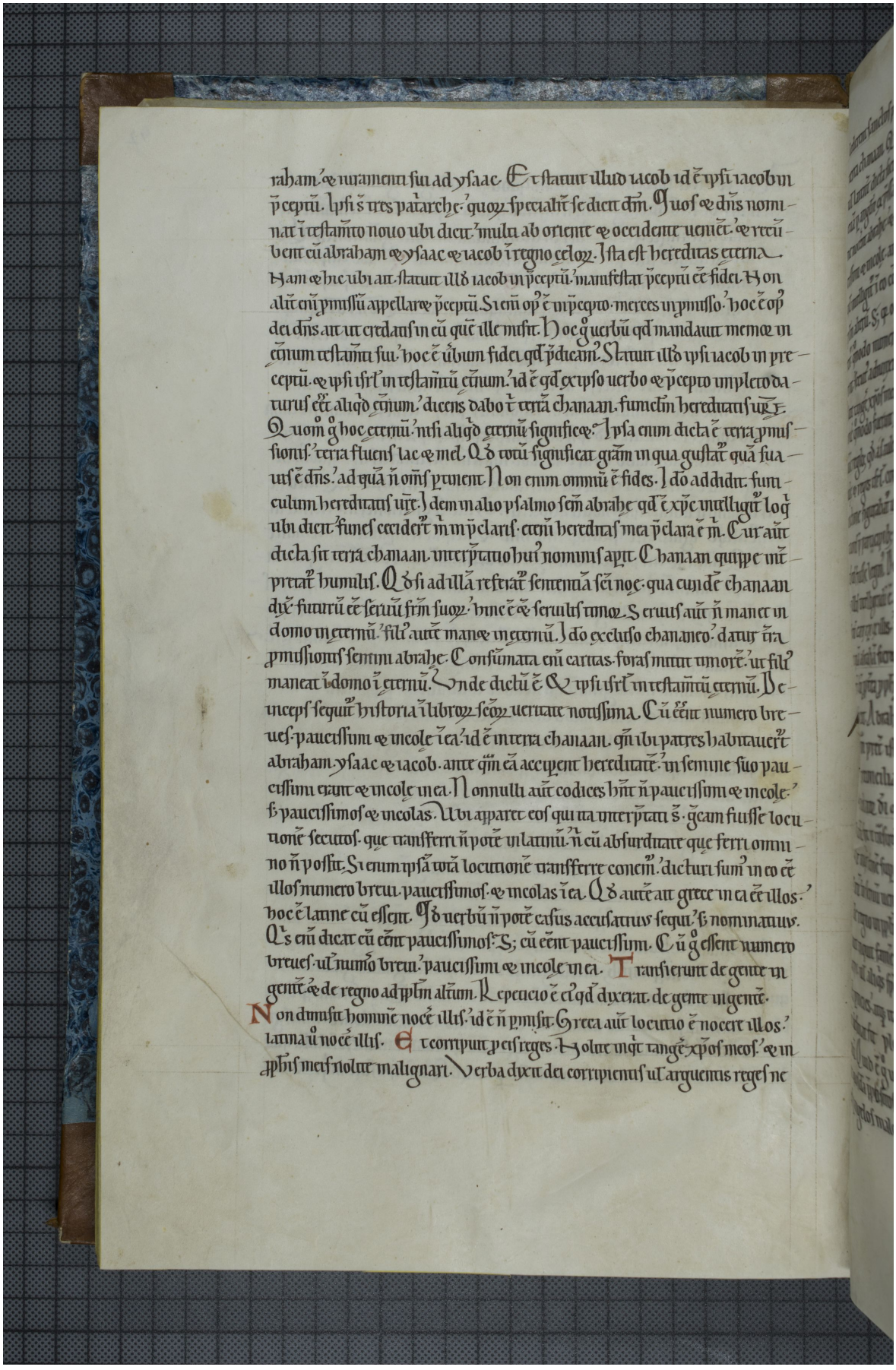

raham. & iuramenti sui ad ysaac. Et statuit illud iacob id ē ipsi iacob in
p̄ceptū. Ipsi s̄ tres patriarche. quoꝝ specialit̄ se dicit dn̄m. Quos & dn̄s nomi-
nat ī testam̄to nouo ubi dicit. multi ab oriente & occidente uenient. & recū-
bent cū abraham & ysaac & iacob ī regno celoꝝ. Ista est hereditas eterna.
Nam & hic ubi ait. statuit illd iacob in p̄ceptū. manifestat p̄ceptū ēē fidei. Non
alit̄ enī p̄missū appellare & p̄ceptū. Si enī op̄ ē in p̄cepto. merces in p̄misso. hoc ē op̄
dei dn̄s ait ut credatis in eū quē ille misit. Hoc g̊ uerbū qd̄ mandauit memor in
ēternum testam̄ti sui. hoc ē ūbum fidei qd̄ p̄dicam̄. Statuit illd ipsi iacob in pre-
ceptū. & ipsi isrl̄ in testam̄tū ēternum. id ē qd̄ ex ipso uerbo & p̄cepto impleto da-
turus ēēt aliq̄d ēternum. dicens dabo t̄ terrā chanaan. funiclm̄ hereditatis ur̄e.
Quom̄ g̊ hoc ēternū. nisi aliq̄d ēternū significet. Ipsa enim dicta ē terra p̄mis-
sionis. terra fluens lac & mel. Qd̄ totū significat grām in qua gustat̄ quā sua-
uis ē dn̄s. ad quā n̄ om̄s p̄tinent. Non enim omniū ē fides. Ido addidit. funi-
culum hereditatis ur̄e. Idem in alio psalmo sem̄ abrahe qd̄ ē xp̄c intelligit̄ loq̄
ubi dicit. funes ceciderūt m̄ in p̄claris. etenī hereditas mea p̄clara ē m̄. Cur aūt
dicta sit terra chanaan. interp̄tatio hui̅ nominis ap̄it. Chanaan quippe int̄-
pretat̄ humilis. Qd̄ si ad illā referat̄ sententiā sc̄i noe. qua eundē chanaan
dix̄ futurū ēē seruū fr̄m suoꝝ. hinc ē & seruilis timor. Seruus aūt n̄ manet in
domo in ēternū. filius aūt manet in ēternū. Ido excluso chananeo. datur t̄ra
p̄missionis semini abrahe. Consūmata enī caritas. foras mittit timorē. ut filius
maneat ī domo ī ēternū. Unde dictū ē. & ipsi isrl̄ in testam̄tū ēternū. De-
inceps sequit̄ historia ī libroꝝ sc̄oꝝ ueritate notissima. Cū ēēnt numero bre-
ues. paucissimi & incole ī ea. id ē in terra chanaan. qn̄ ibi patres habitauerūt
abraham. ysaac & iacob. ante q̄m eā accip̄ent hereditatē. in semine suo pau-
cissimi erant & incole in ea. Nonnulli aūt codices hn̄t n̄ paucissimi & incole.
s̄ paucissimos & incolas. Ubi apparet eos qui ita interp̄tati s̄. g̊cam fuisse locu-
tionē secutos. que transferri n̄ potē in latinū. n̄ cū absurditate que ferri omni-
no n̄ possit. Si enim ipsā totā locutionē transferre conem̄. dicturi sum̄ in eo ēē
illos numero breui. paucissimos. & incolas ī ea. Qd̄ aūt ē ait grece in ea ēē illos.
hoc ē latine cū essent. Qd̄ uerbū n̄ potē casus accusatiuus sequi. s̄ nominatiuus.
Qs enī dicat cū ēēnt paucissimos. S; cū ēēnt paucissimi. Cū g̊ essent numero
breues. ul̄ numero breui. paucissimi & incole in ea. Transierunt de gente in
gentē. & de regno ad ppl̄m alt̄um. Repeticio ē ei qd̄ dixerat. de gente in gentē.
Non dimisit hominē nocē illis. id ē n̄ p̄misit. Greca aūt locutio ē nocere illos.
latina u̅ nocē illis. Et corripuit p eis reges. Nolite inq̄t tangē xp̄os meos. & in
pp̄his meis nolite malignari. Verba dixit dei corripientis ul̄ arguentis reges ne